

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110222194
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8110222194.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Ireny Dobňákovéj a JUDr. Milana Šebeňa, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Prievozská č. 6/A, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Mgr. Martinom Katriakom, advokátom, Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: O. M., nar. X. X. XXXX, trvale bytom O. S. XXX, t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 591,19 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 13C/117/2011 - 60 z 6. 2. 2012, pomerom hlasov členov senátu 2:1 takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá, vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky i vo výroku o náhrade trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 259,25 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne od 6. 2. 2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súčasne určil, že je neprijateľná zmluvná podmienka dojednaná v Dodatku ku zmluve o pripojení - č. zmluvy A3688167 zo dňa 31. 3. 2008, týkajúca sa zmluvnej pokuty. Vo výroku text tejto zmluvnej podmienky presne citoval. Posledným výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca proti žalovanému uplatňuje nárok na zaplatenie ceny služby vo výške 259,25 eur a tiež zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur, všetko s úrokmi z omeškania. Vo veci súd vydal platobný rozkaz č. k. 9Ro/295/2010 - 25, ktorým žalobe vyhovel. Platobný rozkaz však nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd tento platobný rozkaz zrušil. Keďže žalovanému nebolo možné doručiť písomností na adresu jeho trvalého pobytu alebo prechodného pobytu, nie je možné zistiť miesto, na ktorom preberá písomností a nie je možné, aby ho zastupoval ustanovený opatrovník, písomností mu určené sa podľa § 48 ods. 4 O.s.p. doručujú uložením v súdnom spise tak, ako to bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 11. 11. 2011 č. k. 13C/117/2011 - 52. Účastníci sa nariadeného pojednávania nezúčastnili. Žalobca neprítomnosť písomne ospravedlnil a žiadal, aby vec súd prejednal v jeho neprítomnosti. Preto súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti žalobcu. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 17. 3. 1998 účastníci uzavreli zmluvu č. 168240 s programom „GLOBTEL 50“ s kúpou mobilného telefónu Sagem RC 712. Dňa 31. 3. 2008 účastníci uzavreli aj zmluvu č. A3680867 s programom „Mobilný Orange Internet Premium“ s kúpou mobilného telefónu Huawei E 220 USB modem za zľavnenú kúpnu cenu

0,03 eur so záväzkom žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov a platiť paušálne mesačne prinajmenšom sumu 33,16 eur. Účastníci dohodli aj zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur, okrem iného aj za nezaplatenie splatnej ceny služby bez ohľadu na dĺžku doby do uplynutia doby viazanosti. Žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie od 22. 9. 2008 do 19. 11. 2008 vo výške 259,25 eur. Tento záväzok z platného zmluvného vzťahu zaplatiť cenu služby žalovaný nesplnil. Žalobca sa domáha plnenia zo zmluvy podľa čl. 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb. Žalobca žalovanému služby dodal, žalovaný ich prijal a cenu za tieto služby nezaplatil. Preto súd aj s odkazom na ust. § 494 Obč. zák. priznal žalobcovi nárok na zaplatenie ceny služby. Zároveň mu priznal s odkazom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s § 3 Nar. vl. 87/1995 Z.z. aj úroky z omeškania. Takýto záver o dôvodnosti žaloby však súd nemohol urobiť v časti o uplatňovanej zmluvnej pokute. Poukázal na aplikáciu ust. § 53 ods. 1, 4 písm. k), odsek 5 Obč. zák. so zdôraznením, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody je aj sankciou. Žalobca ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré mal vopred pripravené a v ktorých spotrebiteľia zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žalobca žiada od spotrebiteľov zaplatiť vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti a k akému porušeniu zmluvy došlo. Podmienky, za akých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, poškodzujú spotrebiteľa. Súd prihliadal k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam zmluvy i inej zmluve. Odkázal pritom na čl. 4 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zdôraznil, že aj keď žalobca výslovne neoznačil zmluvu podľa toho, aký typ podľa Obč. zák. reprezentuje, časť zmluvy o pripojení, týkajúca sa kúpy telefónu, predstavuje kúpnu zmluvu, ktorá je zároveň viazanou zmluvou k zmluve o pripojení. Za relevantnú treba považovať skutočnosť, že zmluva má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu a v prípade predčasného ukončenia garantovať návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy pri odpredaji telefónu. Zmluvná pokuta má však aj iný, a to nežiaduci rozmer. Neprimerane ukracuje spotrebiteľa. Výška zmluvnej pokuty 331,94 eur by prichádzala do úvahy aj v prípade nezaplatenia posledného mesačného paušálneho poplatku. V takom prípade pri mesačnom poplatku 33,16 eur by zmluvná pokuta predstavovala 10-násobok tohto záväzku spotrebiteľa. Z pohľadu náhrady škody je takáto zmluvná pokuta neobhájiteľná aj z dôvodu, že podľa zmluvy nárok žalobcu na náhradu škody prevyšujúcej zmluvnú pokutu nie je dotknutý. Súd pritom odkázal na čl. 2.5 Dodatkov k predmetným zmluvám. Žalovaný v predmetnej veci už v prvom roku zmluvného vzťahu porušil zmluvu. Javiť by sa preto mohlo, že v jeho prípade obavy z poškodzovania spotrebiteľa nie sú na mieste. Súdna kontrola štandardných zmlúv je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by i v rozpore s cieľom Smernice, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán. Do pozornosti súd dal aj doplňujúce formálne oznámenie Európskej komisie z 27. 11. 2008 č. 2007/2495, v ktorom sa uvádza: „V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že čl. 4 ods. 1 Smernice sa nezameriava na vôľu účastníkov, ale skôr na všeobecný pojem nekalých okolností. To sa odchyľuje od tradičnej zásady zmluvného práva, ktorou je suverenita účastníkov pri prejave vôle. V zmysle ustálenej judikatúry Súdného dvora je ochrana zavedená Smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je vzhľadom na dodávateľa alebo predávajúceho v slabšej pozícii, pokiaľ ide o schopnosť vyjednávania a úroveň jeho znalostí“.

Napokon súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia poukazuje aj na to, že obligatórnosť zásahu je opodstatnená, ak spotrebiteľovi súd podľa procesného poriadku (§ 5 O.s.p.) nemôže poskytnúť poučenie o hmotnom práve. Obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke vyplýva aj z rozhodnutí Súdného dvora EÚ C-240/98 až C-244/98. Z nich vyplýva aj to, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len ak národný súd prehlásil, že má právomoc hodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh. Riešenie tejto veci však súd nevidel len v určení čiastočnej neplatnosti zmluvnej pokuty. Problematické je nastaviť výšku zmluvnej pokuty, aby plnila význam pre dodávateľa a nepoškodzovala spotrebiteľa. Len čiastočné zneplatnenie zmluvnej pokuty by navyiac nieslo riziko, že žalobcu by neodradilo takéto opatrenie, pretože v prípade súdnej kontroly by bola len sporadicky zmluvná pokuta zmoderovaná, ale predsa by len zostala a neprimerane by regulovala vzťah neurčitého počtu spotrebiteľov. Z toho aj vyplýva význam oprávnenia súdu podľa § 153 ods. 3, 4 O.s.p. rozhodnúť aj bez návrhu o neplatnosti zmluvnej podmienky v štandardnej formulárovej zmluve. Súd odkázal aj na rozhodnutie vo veci okresného súdu sp. zn. 17C/23/2010, ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom. Uzavrel, že z neplatnej

zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť, preto súd žalobu o plnenie zmluvnej pokuty zamietol.

Vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu podľa § 142 ods. 2 O.s.p. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Proti tomuto rozsudku, proti výroku ktorým súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol, ktorým určil zmluvnú podmienku dojednanú v Dodatku k zmluve o pripojení za neprijateľnú a proti výroku o trovách konania, podal včas odvolanie žalobca. Právny názor súdu prvého stupňa týkajúci sa uplatnenej zmluvnej pokuty považoval za nesprávny. Vec je potrebné posúdiť s ohľadom na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy a Dodatku v čase ich uzatvárania. Sankcia za nedodržanie riadneho plnenia si povinnosť bola v danom prípade vyvážená výhodami, ktoré žalovaný pri uzatváraní Dodatku získal. Za podstatnú žalobca považoval skutočnosť, že o uzatvorenie Dodatku požiadal sám žalovaný s úmyslom získať za výhodnú cenu telekomunikačné zariadenie a ďalšie zvýhodnenia v cenách za služby, ktoré žalobca ponúkal. Povinnosťou súdu bolo vo veci skúmať naplnenie znakov definície neprijateľnej podmienky, a to či nebola podmienka dojednaná individuálne a či ňou bola zároveň spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa vzhľadom na všetky okolnosti. Žalobca neplnením povinností zo strany žalovaného neprišiel len o tú sumu, o ktorú mu poskytol lacnejšie telekomunikačné zariadenie, ale prišiel aj o plnenie, ktoré by mu žalovaný poskytol za predpokladu, že by zotrval po stanovenú dobu v zmluvnom vzťahu. Súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia na jednej strane sám poukazuje, že zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, ale následne len hypoteticky uvádza, že pri porušení zmluvných povinností, ktoré zmluvná pokuta zabezpečuje, by mal byť podľa jeho názoru zohľadnený čas v rámci doby viazanosti, kedy k porušeniu došlo. Toto jeho konštatovanie je značne rozporuplné. Zmluvná pokuta ako forma paušalizovanej náhrady škody podľa judikatúry predsa znamená, že bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, uplatnenie zmluvnej pokuty je dôvodné bez potreby zisťovania alebo odôvodňovania spôsobenej škody. Funkciou dohodnutej zmluvnej pokuty bolo jednak zabezpečenie záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a ďalej motivácia k plneniu zmluvných povinností spojená s následnou sankciou za jej nesplnenie, ale tiež aj reparácia spočívajúca v odstránení škodlivého následku, ktorý by mohol žalobcovi vzniknúť v príčinnej súvislosti s porušením povinností žalovaného riadne a včas platiť cenu poskytovaných služieb a zotrvať vo vzájomnom záväzkovom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. V predmetnej veci žalovaný nebol žiadnym spôsobom povinný, ani žalobcom nútený uzatvoriť Dodatok k zmluve o pripojení. Poskytnutie telekomunikačného zariadenia za zľavnenú cenu bolo vo vzájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným kompenzované vernosťou žalovaného ako zákazníka. Model vzájomne akceptovanej modifikácie záväzkového vzťahu nie je možné realizovať bez platného dojednania zmluvnej pokuty, ktorej jednou z funkcií je zabránenie špekulatívnemu konaniu zo strany účastníka, ktorý pri vzniku zmluvného vzťahu využije poskytnuté výhody. Dojednanie predmetnej zmluvnej pokuty, ani jej výška, nemohli spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Dôvodom uzatvorenia Dodatku bola pre žalovaného možnosť získať za výhodnú cenu telekomunikačné zariadenie, za ktoré by v prípade kúpy v rámci maloobchodných cien musel zaplatiť omnoho vyššiu cenu. Zároveň mohol získať ďalšie zvýhodnenia v cenách za telekomunikačné služby, a to za jednej podmienky, že v rámci dohodnutej viazanosti bude využívať služby dohodnuté v zmluve o pripojení poskytované žalobcom a za tieto služby bude riadne a včas uhrádzať cenu. Žalobca od žalovaného pre využívanie týchto výhod požadoval, aby žalovaný zotrval v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu a po túto dobu využíval jeho služby a platil za ne cenu. Pre zabezpečenie splnenia tejto povinnosti, ktorú žalobca požadoval pre poskytnutie týchto výhod, t.j. sankciou za porušenie tejto podmienky, bola dohodnutá zmluvná pokuta. Súd sa pritom vôbec nezaoberal skutočnosťou, že telekomunikačné zariadenie si mohol žalovaný kúpiť za riadnu maloobchodnú cenu bez hrozby sankcie za nedodržanie riadneho plnenia svojich povinností počas doby viazanosti, resp. ak nechcel byť viazaný hrozbou sankcie v takejto výške, mohol si vybrať lacnejšie zariadenie taktiež za symbolickú cenu, s ktorým by bola spojená zmluvná pokuta v nižšej výške. Možnosťou voľby a prispôsobenia si zmluvných podmienok podľa vlastných možností a podmienok je jednoznačne zabezpečená individuálnosťou dohody medzi oboma stranami, kedy má spotrebiteľ možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Uzatvorením Dodatku k zmluve bola založená nerovnováha ale v prospech spotrebiteľa s prihliadnutím na výhody, ktoré získal. Nie je možné pripustiť využitie poskytnutých výhod a následne nedodržanie zmluvy. Vzhľadom na všetky výhody, ktoré žalovaný na základe uzatvoreného Dodatku k zmluve získal, je výška dohodnutej zmluvnej pokuty primeraná, objektívne nespôsobilá poškodiť žalovaného ako spotrebiteľa. Navrhuje preto, aby

odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu v odvolaní napadnutej časti tak, že zruší výrok o určení zmluvnej podmienky dojedanej v Dodatku k zmluve o pripojení ako neprijateľnej a zaviazá žalovaného na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty 331,94 eur s 10 % úrokom z omeškania zo sumy 331,94 eur od 6. 2. 2009 do zaplatenia a tiež žiada priznať aj náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku i trov právneho zastúpenia celkom vo výške 132,57 eur.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd podľa § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania. Preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilé prívodiť zmenu či zrušenie napadnutej časti rozsudku súdu prvého stupňa. V tejto súvislosti odvolací súd prihliadol na to, že odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené. Preto nebolo oprávnením ani povinnosťou odvolacieho súdu v tomto odvolaní nenapadnutom výroku rozsudok súdu prvého stupňa preskúmať.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav veci a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení tohto skutkového stavu. Na správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Napokon súd prvého stupňa zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery. Súd prvého stupňa správne analyzuje a vyporiadava sa v dôvodoch svojho rozhodnutia so zmluvnou podmienkou premietnutou do Dodatku k zmluve o pripojení. Dohodnutá zmluvná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov so zreteľom na jej výšku a správne ju treba považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a nasl. Obč. zák. Na týchto záveroch nič nemení argumentácia žalobcu, že so žalovaným bola dohodnutá výhodná kúpna cena, pokiaľ ide o zakúpenie telekomunikačného zariadenia. Je vecou obchodnej politiky žalobcu a konkrétnych ponúk, ktoré predostiera spotrebiteľom, akú cenu telekomunikačného zariadenia si určí, pričom zmluvná pokuta má charakter sankcie za porušenie zmluvných povinností a nie charakter kúpnej ceny za telekomunikačné zariadenie. Preto argumentácia žalobcu uvedená v odvolaní týkajúca sa práve poskytnutia výhod spotrebiteľovi súvisiacich so zvýhodnenou cenou telekomunikačného zariadenia je bez právneho dôvodu. Ani sankcia za nezotrvanie v právnom vzťahu so žalobcom, pokiaľ ide o služby mobilného operátora a sankcia za nezaplatenie faktúr za takto poskytnuté služby, nemôže dosahovať takúto výšku ako bola uplatnená v tomto konaní zo strany žalobcu práve so zreteľom na spôsobovanie nerovnovážneho postavenia účastníkov právneho vzťahu.

Ani námietka údajného individuálneho vyjednanie zmluvnej pokuty nemôže byť dôvodná. Hlavná zmluva alebo jej Dodatok sú typickými štandardnými formulárovými listinami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany žalobcu naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany spotrebiteľa. Nemožno preto prisvedčiť tvrdeniam mobilného operátora o individuálnom vyjednaní zmluvnej pokuty. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice).

Zároveň za relevantné odvolací súd považoval aj to, čo dal žalobcovi na vedomie pred rozhodnutím vo veci, keď ho vyzval na vyjadrenie k možnému použitiu ust. § 53a ods. 1 Obč. zák. v súvislosti s viacerými právoplatnými rozhodnutiami vyhlásenými súdom, týkajúcimi sa neprijateľnej zmluvnej podmienky používanej žalobcom obsiahnutej v zmluve o pripojení, konkrétne v týchto formulárových zmluvách tak, ako to je aj v predmetnej veci. Žalobca na výzvu odvolacieho súdu uviedol, že záväznosť rozhodnutia súdu zakazujúceho dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú v zmysle § 53a Obč. zák. a § 153 ods. 3, 4 O.s.p., neznamená aj záväznosť takéhoto súdneho rozhodnutia pre iný súd rozhodujúci v podobnej veci.

S týmto názorom žalobcu sa odvolací súd nestotožňuje.

V zmysle ust. § 53a ods. 1 Obč. zák. v prípade právoplatného rozhodnutia o určení niektorej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Toto ustanovenie Obč. zák. je dôsledkom transpozície Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok. Z uvedeného ust. § 53a ods. 1 Obč. zák. vyplýva zákaz dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá už bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, ak prikázanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd aj v inom konaní priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by zo strany súdu o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú skôr súd už judikoval. Za takéhoto stavu je aj stanovisko žalobcu, uvedené v odpovedi na výzvu odvolacieho súdu, nesprávne. Odvolací súd musí predchádzajúce rozhodnutia o vyslovení neprijateľnosti zmluvnej podmienky brať na zreteľ.

Už z týchto dôvodov je rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí žaloby o uplatnenie zmluvnej pokuty správne.

Uplatnené odvolacie dôvody bližšie sa nezaoberajú ani argumentáciou proti výroku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, okrem už uvedených, týkajúcej sa aj samotného rozhodnutia o nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že je vecne správne rozhodnutie, ktorým bola žaloba o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietnutá i v tej časti, ktorou bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

So zreteľom na správne tieto výroky rozsudku súdu prvého stupňa je správny aj výrok o náhrade trov konania, pretože takýto výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa má oporu v čiastočnom úspechu účastníkov v konaní tak, ako to napokon v dôvodoch rozhodnutia aj súd prvého stupňa uviedol. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému žiadne preukázateľné trovy spojené s odvolacím konaním nevznikli, preto náhrada trov nebola priznaná žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.